

Μικροί μαθητές έψαλλαν στους Χαιρετισμούς στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Μαθητές της Γ΄ Τάξης του 5ου Δημοτικού Σχολείου Βέροιας έψαλλαν στους χθεσινούς χαιρετισμούς δημιουργώντας με τις παιδικές φωνούλες τους μία ιδιαίτερη ατμόσφαιρα. Πιο συγκεκριμένα την Παρασκευή 5 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Δ΄ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου στον Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας. Στην ακολουθία έψαλλε η Βυζαντινή Χορωδία «Ακαδημία Ψαλτικής Ειρμός» υπό την διεύθυνση του κ. Σπυρίδωνα Ασπιώτη, μαζί με μαθητές της Γ΄ Τάξης του 5ου Δημοτικού Σχολείου Βέροιας, υπό την διεύθυνση της διδάσκουσας μουσικού κ. Αμανατοπούλου Χριστίνας. Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε και συνεχάρη τα παιδιά, τους γονείς και τους υπευθύνους και των δύο χορωδιών και ευχήθηκε σε όλους η Παναγία μας, να μας προστατεύει και να μας διαφυλάσσει πάντοτε.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

DXairetismoιAgAntwniosVeria2019 3

Image not found or type unknown

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικής ἀλώσεως καί πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη, παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν».

Αἰῶνες τώρα, ἀπό τήν ἡμέρα κατὰ τήν ὁποία οἱ κάτοικοι τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ὄρθιοι ἐνώπιον τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Θεομήτορος πού εἶχαν λιτανεύσει στά τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἰκετεύοντάς την νά λυτρώσει ἀπό τοὺς ἐχθρούς τήν πόλη καί τήν αὐτοκρατορία, ἀνέπεμπαν «τῇ Ὑπερμάχῳ τά νικητήρια» καί τήν εὐχαριστοῦσαν γιά τή θαυμαστή σωτηρία πού τοὺς δώρησε, ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος, οἱ Χαιρετισμοί τῆς Παναγίας μας, ἐπαναλαμβάνονται κάθε Παρασκευή τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί μᾶς συγκινοῦν ὅλους βαθύτατα.

Μᾶς συγκινοῦν ὄχι μόνο γιατί τά «χαῖρε» καί τά ὑπέροχα ἐγκώμιά του πρὸς τήν Παναγία μητέρα μας ἐκφράζουν μέ τρόπο ἀνυπερβλητό τά αἰσθήματα τῶν καρδιῶν μας, ἀλλά καί γιατί διατυπώνουν μέ μοναδική ἀκρίβεια ὅλα ὅσα ὁ καθένας ἀπό μᾶς θέλει νά πεῖ καί νά ζητήσῃ ἀπό τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τόν κανόνα τοῦ Ἀκαθίστου, πού τόσο ὠραῖα ἔψαλαν σήμερα τά παιδιά μας καί ψάλουμε κάθε Παρασκευή πρὶν ἀπό τοὺς Χαιρετισμούς. Ὁ ἱερός ὕμνο-γράφος, ὁ ἅγιος Ἰωσήφ ὁ ὕμνο-γράφος, γνωρίζει ἀπό προσωπική ἐμπειρία τά μύχια τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Γνωρίζει τίς δυσκολίες καί τά ἐμπόδια πού ἀντιμετωπίζει ὁ κάθε ἄνθρωπος στήν ἐπίγεια πορεία του, γνωρίζει τίς ταλαιπωρίες πού ὑφίσταται, γιατί τίς ἔζησε καί τίς ἀντιμετώπισε καί ὁ ἴδιος στίς πολυάριθμες περιπέτειες τῆς ζωῆς του.

«Ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικής ἀλώσεως καί πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη, παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν».

Γλύτωσέ μας, λέγει, Κόρη, ἀπό τόν πειρασμό μᾶς ἀλώσεως ἀπό βαρβάρους ἀλλά καί ἀπό κάθε ἄλλη πληγή, ἡ ὁποία ἀπειλεῖ τοὺς ἀνθρώπους ἐξαιτίας τοῦ πλήθους τῶν παραπτωμάτων τους.

Ἡ σχέση τῆς ἀμαρτίας μέ τίς δοκιμασίες καί τίς συμφορές πού πλήττουν τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἓνα θέμα πού ἐπανέρχεται συχνά, ἀλλά καί συχνά παρεξηγεῖται. Γιατί δέν εἶναι ὁ Θεός πού τιμωρεῖ τόν ἄνθρωπο γιά τίς ἀμαρτίες του, ὅπως κάποιοι νομίζουν, ἀλλά εἶναι οἱ ἀμαρτίες τοῦ ἀνθρώπου πού τόν κάνουν νά ἀπομακρύνεται ἀπό τόν Θεό καί τήν χάρη του. Εἶναι ἐκεῖνες πού κάνουν τόν Θεό νά ἀποστρέφῃ τό πρόσωπό του ἀπό αὐτές καί ἀπό τόν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος τίς διαπράττει. Καί, ὅπως λέγει ὁ προφητάναξ καί ψαλμωδός Δαβίδ πρὸς τόν Θεό, «ἀποστρέψαντός σου τό πρόσωπον ταραχθήσονται» τά σύμπαντα.

Σέ αυτό όμως ακριβώς τό σημείο ἔγκειται καί ὁ ρόλος καί ἡ συμ-βολή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό-κου. Ὅταν ἐμεῖς, δηλαδή, μέ τήν πα-ρα-κοή μας στό θέ-λη-μα τοῦ Θεοῦ καί τίς ἀμαρτίες μας ἀπομακρυνό-με-θα ἀπό τήν ἀγάπη καί τήν προ-στα-σία τοῦ Θεοῦ, ὅταν μέ τίς λαν-θασμέ-νες ἐπιλογές μας, μέ τά πά-θη καί τίς κακίες μας ἀναγκά-ζου-με τόν Θεό νά ἀποστρέψει τό πρό-σωπό του, τότε εἴμεθα ἐκτε-θει-μένοι σέ ὅλους τούς κινδύνους καί σέ ὅλες τίς ἀπειλές, πού συχνά μη-χα-νεύ-εται ὁ διάβολος γιά νά καυ-χη-θεῖ στή συνέχεια λέγοντας ὅτι «ἴσχυ-σα πρός αὐτόν». Τόν νί-κησα, τόν ἐξουθένωσα, τόν συνέ-τρι-ψα.

Καί ὁ ρόλος της Παναγίας μας εἶ-ναι ὁ ρόλος τῆς μητέρας καί τῆς με---σίτριας. Ὡς στοργική μητέρα με-σιτεύει στόν Θεό γιά χάρη μας· τόν παρακαλεῖ νά μήν μᾶς ἀφήσει μό-νους καί νά μήν μᾶς στερήσει τή χά-ρη του, ἔστω καί ἂν ἐμεῖς εἴ-με-θα ἐκεῖνοι πού ἀπομακρυνθή-κα-με ἀπό αὐτόν. Παρακαλεῖ τόν Θεό νά μήν ἐπιτρέψει νά δοκιμα-σθοῦ-με καί νά καταστραφοῦμε γιά νά κα-ταλάβουμε τό σφάλμα μας καί νά μετανοήσουμε, ἀλλά νά μᾶς δεί-ξει τό ἔλεός του καί τήν εὐ-σπλαγ-χνία του. Παρακαλεῖ τόν Θεό νά μᾶς λυ--πηθεῖ καί νά ἀποσοβή-σει τόν κίν-δυ-νο πού μᾶς ἀπειλεῖ ἐξαιτίας τῆς δικῆς μας ἀπερι-σκε-ψίας καί ἀπο-μακρύνσεως ἀπό τή θεία χάρη του.

Βέβαια οἱ πρεσβεῖες καί ἡ με-σι-τεία τῆς Παναγίας μας δέν μᾶς ἀπαλ-λάσσουν ἀπό τήν προσπάθεια καί τόν ἀγώνα πού πρέπει καί ἐμεῖς νά κά-νου-με γιά νά μένουμε κοντά στόν Χριστό, ἀπό τόν ἀγώνα μας κατά τῆς ἀμαρτίας ἡ ὁποία μᾶς ἀπο-μα-κρύνει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τήν προστασία του.

Ἀντίθετα μάλιστα, θά πρέπει μέ κάθε τρόπο νά ἐπι-διώ-κουμε ἡ ζωή μας νά εἶναι τέ-τοια, ὥστε νά μήν ἀπομακρυνό-μα-στε ἀπό κοντά του, νά μήν ἀπομα-κρυ-νό-μαστε μέ τίς ἐπιλογές μας ἀπό τήν πίστη μας καί ἀπό τήν Ἐκ-κλησία μας. Γιατί, ὅταν ἐμεῖς ἀγωνιζό-μαστε νά μένουμε κοντά στόν Χριστό, τότε καί ἡ Παναγία μας μεσιτεύει πολύ πε-ρισ-σότερο γιά χάρη μας στόν Υἱό της καί δέ-χε-ται μέ χαρά τήν ἰκεσία πού τῆς ἀπευθύνουμε μαζί μέ τόν ἱερό ὕμνογράφο: «Ρῦσαι ἡμᾶς πει-ρα--σμοῦ, βαρ-βαρι-κῆς ἀλώ-σεως καί πάσης ἄλ-λης πλη-γῆς, διά πλήθους, Κόρη, πα--ρα-πτώσεων ἐπι-ούσης βρο--τοῖς ἀ-μαρ-τάνουσιν».

Αυτή τή δέηση τῆς ἀπευθύναμε καί ἐμεῖς ἀπόψε, ἐνώνοντας τή σιω-πηλή κραυγή τῆς ψυχῆς μας μέ τίς με-λω-δικές φωνές τῶν παιδιῶν μας, τῆς παιδικῆς χορωδίας τῆς τρίτης τάξεως τοῦ 5ου Δημο-τι-κοῦ Σχο-λείου Βε-ροίας καί τῆς Παιδι-κῆς καί Νεανικῆς Βυζαντινῆς Χο-ρω-δίας τῆς Ἀκαδημίας Ψαλ-τικῆς «Εἰρ-μός», ὑπό τή διεύθυνση τοῦ κ. Σπυρίδωνα Ἀσπιώτη, πού ἔψαλαν καλλίφωνα καί κατανου-κτι-κά τήν Ἀκολουθία τῶν Χαιρε-τι-σμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Τί καλύτερος ὕμνος! «Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».

Σᾶς εὐχαριστοῦμε ὅλους θερμά: τά μέλη τῆς χορωδίας «Εἰρμός» καί τόν διευθυντή της, τούς μαθητές τοῦ 5ου Δη-μο-τι-κοῦ, τούς γονεῖς, τόν Διευθυντή, τόν κ. Ἐλευθέριο Χαριστανίδη, τούς διδασκάλους, τή μουσικό, κ. Χριστίνα Ἀμανατοπούλου, ἰδιαιτέρως ὅμως εὐχαριστοῦμε τά χαριτωμένα παιδιά, τά ὅποια σάν ἄλλα ἀγγελάκια μᾶς ἔψαλαν σήμερα τούς ὕμνους πρὸς τήν Παναγία μας. Νομίζω ὅτι εἶναι μία ὑπέροχη ἐμπειρία γι' αὐτά τά παιδιά, τά ὅποια θά μεγαλώσουν καί ὅταν θά πηγαίνουν καί θά ἀκοῦν τούς Χαιρετισμούς, θά λένε κάποτε καί ἐμεῖς ψάλαμε στήν Παναγία «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καί ὅλους ἐκείνους τούς ωραίους εἰρμούς καί τόν κανόνα. Εὐχομαι ἀπό καρ-δίας ἡ Παναγία μας, πού δέχεται μέ ἰδιαίτερη χαρά καί ἀγάπη τούς ὕμνους ἀπό τά χεῖλη τῶν παιδιῶν της, νά σᾶς προ-στα-τεύει καί νά μᾶς προστα-τεύει ὅλους μας καί νά μᾶς διαφυλάσσει πά-ντοτε ἀπό κά-θε κακό, ἀπό κάθε κίνδυνο καί ἀπό κάθε ἀνάγκη.